

Jeg kan forstå på Venstres ordfører, at Venstre gerne vil have modersmålsundervisning i gymnasiet, eller hvordan? Er det sådan, at Venstre er imod nærhedsprincippet? Er Venstre imod, at det er folkeskolen, der tager udgangspunkt i det enkelte barn og som sådan støtter en modersmålsundervisning?

Jeg forstår simpelt hen slet ikke den indvending mod EU-direktivet. Venstre vil måske gerne have, at vi får langt mere detaljerede EU-direktiver. Jeg troede i og for sig, at Venstre gik ind for de overordnede rammedirektiver, hvor vi selv kan implementere bestemmelserne. Hvordan vil Venstre opfylde EU-direktivet samt den hensigtserklæring, som Venstres hr. Bertel Haarder jo var med til at vedtage, og som også skulle omfatte tredjelandes statsborgere?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg synes ikke, at jeg fik svar på mit spørgsmål, men jeg blev til gengæld mødt med en masse modspørgsmål, så jeg vil gentage mit spørgsmål: Kan fru Anne Bastrup bekræfte, at der intet sted i det direktiv står, at det er den lokale folkeskole, der skal udbyde den undervisning, eller for den sags skyld at det er den måde, man gør det på i Danmark, som er den korrekte?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Det kan jeg godt bekræfte, men det direktiv skal jo opfyldes, og så har vi valgt den metode.

Så må jeg spørge Venstres ordfører: Hvordan skal vi ellers kunne leve op til det? Det forstår jeg ikke. Og i øvrigt er det jo Venstres egen undervisningsminister, der har sat det på skinner og udviklet det op igennem 1980'erne. Han var som bekendt og meget desværre undervisningsminister i ekstremt mange år.

Ebbe Kalnæs (CD):

Det er da rigtigt, at der er et direktiv, som senere er fulgt op, og det er da rigtigt, at det direktiv først og fremmest går ud på, at man i Europa forpligter hinanden til at tilbyde undervisning i de sprog, der nu tales af de pågældende europæere, ligeegyldigt hvor de kommer fra. Men man har samtidig understreget, at man på alle måder skulle tilstræbe at bruge den samme ordning over for tredjelande. Det er selvfølgelig en gammel beslutning, og den kan man godt bruge en masse tid på her, men jeg vil egentlig gå en helt anden vej.

Jeg synes, det er bekymrende, at vi i en sådan sag som denne lander, hvor vi er landet i dag. Jeg føler, at vi er på vej ind i en argumentation, som ikke har ret meget med sagen at gøre. Vi kan smide en masse i hovedet på hinanden om noget, der ikke virker et eller andet sted. Havde det været en diskussion om kvalitet i undervisningen, havde det været en diskussion om, at vi skulle sørge for at få nogle dobbeltsprogede lærere, så vi kunne koble fremmedsproget sammen med dansk, så det netop ikke nødvendigvis var en imam, der skulle foretage den undervisning, men man virkelig kunne lave denne kulturelle kobling – hvis det var den slags diskussion om, at vi gerne vil gøre det bedre, kunne jeg forstå, at man bruger en masse energi på den.

Jeg må lige sige med det samme, at det er ikke altid, SF tager udgangspunkt i virkeligheden, men i dette tilfælde kan jeg umuligt afvise det. Jeg er meget enig med fru Anne Bastrup i, at det er mærkeligt at få gjort det at lære sprog til et problem i den verden, vi lever i i dag. Det at kunne to sprog eller tre sprog for den sags skyld er jo noget, vi i øvrigt stræber efter i mange andre sammenhænge, og jeg er også ganske enig i, at det, at en vis del af befolkningen behersker andre sprog end engelsk og tysk, altså de allernærmeste, f.eks. slaviske eller andre sprog, er utrolig vigtigt for en nation i den fremtid, vi går ind i.

Jeg vil gerne spørge, når det gælder om at udnytte de muligheder, der er på dette område: Hvor mange selvmål skal Danmark lave på alle mulige områder i denne sammenhæng? Jeg fatter det ikke. Jeg synes, det er ærgerligt, at vi sådan er i gang med en diskussion, som jeg føler meget er et tog, der kører med en vis populisme, og som alle springer på, fordi det er populært at sige det her.

Der er givet steder, hvor denne undervisning hverken foregår betryggende eller fornuftigt eller har kvalitet. Det ved vi på så mange andre områder. Vi giver i øvrigt tilbud på en række områder, og jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det at lære et andet sprog, det at have undervisning på den her måde, overhovedet ikke forringer muligheden for at lære dansk, tværtimod. Det er der masser af ting der peger på.

Så det afgørende er – det er jeg meget enig med f.eks. hr. Brian Mikkelsen i – at det er dansk og dansk og dansk, det drejer sig om. Men jeg er altså ikke enig i, at det at have en anden form for sprogundervisning, som hører